

PUBLICACIÓ MENSUAL
DE LA M. P. F. AVINYÓ

ESTEL

Any I

Avinyó, gener de 1936

Núm. 1

PÒRTIC

ESTEL ha estat i serà el nom d'aquesta revista escolar perquè ella ha nascut i ha estat inspirada a l'ombra i l'escalfor del Diví Nadó de Betlem al qual des d'avui, dia del seu naixement, ens proposem seguir sota el seu guiatge infallible.

El nom bíblic d'ESTEL ens recordarà sempre el camí que hem de fer. Ell avui es proposa guiar les tendres consciències dels infants i dels adolescents amb les seves ensenyances que no seran res més que reflexes d'Aquell qui en aquest món un dia digué que era la vera llum.

Fer néixer i saonar les bones llevors nascudes en el flonjós terror del cor dels infantons i dels joves, amics predilectes de Crist; veus aquí el seu únic objectiu.

Quants i quants pensadors de la nostra terra es queixen amb raó de la poca eficàcia de l'escola catòlica existent anys ha en molts indrets de Catalunya! La majoria dels joves d'avui, es pregunten ells, han estat educats en escoles confessionals i ¿on s'han vist els fruits post-escolars a no ésser des de que el canvi de règim féu obrir els ulls somnolents de molts?

Ajudar a fer fructificar i fer viure a l'infant els ensenyaments teòrics, a fer descendir de la intel·ligència als replecs del cor per tal que en el dia de demà siguin els primers ajudants de la Parròquia, els homes conscients dels seus convenciments espirituals en la família, en el poble i en la societat serà l'ideal d'aquesta publicació.

ESTEL, ple de dinamisme juvenívol, es dreça en aquesta Parròquia ara que tot just fa poc hem començat un nou any i es dirigeix a tots els catòlics sense distinció i els diu: Vols que les doctrines de la vertadera justícia i de la pau, que el regnat de Crist no siguin ultratjats, que tots els drets del catolicisme s'obrin pas? Apoia amb el teu ajut moral o material aquest fulletó, car aquests seran a tothora les úniques raons de la seva existència. I si tu, persona de bona voluntat, ens apoies, potser el que és avui petit gra de mostassa, demà serà arbre corpulent on hi vindrem a aixolugar-nos-hi tots els que sentim les mateixes doctrines i volem que tothom visqui la vertadera vida. Reflexiona-ho bé perquè de tu depèn.

Diada de Reis

Diada memorable la que es celebra el 6 de gener. ¡Diada de Reis! Amb quanta alegria l'esperen els petits aquesta festa! Amb quanta enyorança la porto dintre meu! Tan sols de parlar-ne sembla que a l'infant se li obri el cor de bat a bat! Quina diada també més ditxosa pels pares que queden satisfets en veure la ingenuïtat dels seus fills, omplint-los la sabata, del plat que el seu fill dalerós espera posar al balcó o a la finestra, amb aquella fe i alegria pròpia de l'edat! La nit d'aquesta santa festa és la que és esperada amb més daler per la quitxalla.

Recordo que quan era petit, el dia abans ja me'n volia anar a dormir ben aviat i era encara de matinada quan ja despertava a la mare i li demanava si havien passat ja els Reis. ¿Qui no recorda aquella gran alegria quan, obrint el balcó, trobava el plat curull de joguines i llaminadures que misteriosament hi apareixien per tal que vegés satisfeta la ingenuïtat pròpia dels meus anys?

Un alumne de l'escola nocturna

ELS PASTORETS

vistos pels infants

Dels «Pastorets» el que em va agradar més fou el següent:

Quan en Pallofa i en Ballaruga eren al portal de Betlem a adorar el Messies, juntament amb els altres pastors, el Ballaruga va anar a adorar, i tot seguit va dir: «Ai!, ai!, ai!» i el Pallofa li va preguntar què tenia, i li digué: «Es que m'ha mossegat el dit».

Una altra volta va arribar el Ballaruga i va dir: «No sé si sóc mort o viu; la pallissa ha estat gran, hi ha hagut bombo i platerets, les orelles treuen foc i les cames són d'un ensa»; després el banyut em preguntà com em deia i on vivia, i jo li vaig dir: «Ballaruga és el meu nom i m'estic... a casa meva».

Antoni Augé

A mi els personatges que em van agradar més foren: Sant Miquel, Sant Gabriel, en Ballaruga i en Pallofa.

Sant Miquel en una ocasió digué a Satanàs: «Enrera, enrera, Satanàs; perquè sembres els mals als cors joves; deixa'ls estar, fera verinosa».

Era també molt bonica aquella escena en què en Ballaruga surt tot cansat i diu als pastors: «Allà al camí de l'arbreda vaig guarnir-m'hi un barracot fet de rames de llenya quan, de sobte, va sortir un home estrany que em preguntà com em deia i d'on era. En contestar-li jo que m'estava... a casa meva, va obrir els ulls i em va dir les deu mil pestes». Al final de tot això en Ballaruga deia: «Ai, correu, que no sé si sóc mort o viu»; i en Pallofa li contesta: «Fuig que els morts no se m'arrepengen».

Joan Morral

Ara us vaig a explicar, volguts companys, les dues escenes que m'agradaren més dels «Pastorets».

Una volta estaven en Ballaruga i en Pallofa, que eren els que feien riure més, parlant de les seves coses quan, de sobte, se'ls apareix Satanàs, i ells queden espantats, gairebé sense saber què dir quan, tot d'una, apareix l'arcàngel St. Miquel, i ells, llavors, valents, lliguen al dimoni.

En una altra ocasió estaven reunits tots els pastors quan hi anà Sant Gabriel, i els digué que anessin a adorar l'Infant Jesús al portal de Betlem. Els pastors hi anaren, però en Ballaruga en ésser allà, digué: «Quin Nen més maco! Jo me l'emportaré a casa». S'hi acosta, i diu: «Ai!, ai!, ai!, em mossegava».

Josep Monrós

ESCENES BÍBLIQUES

David i Goliat

Una de les escenes bíbliques més importants, fou sens dubte l'encontre de David amb Goliat, escena que ocorregué durant els temps del Govern dels jutges. Governava llavors als israelites el jutge Saül, el qual tenia una noia, que més tard fou l'esposa de David, el succeïdor de Saül.

Era David un jovenet que encara no havia complert 17 anys quan cert dia tornant de guardar xais, vegé una gran multitud de persones. David preguntà què significava allò i li contestaren que un filisteu anomenat Goliat, volia desafiar un israelita. Goliat era un home molt alt, tant, que l'anomenaven gegant. David sense temor a res i amb l'ajut de Déu, es presentà al camp de batalla per a lluitar contra el seu enemic Goliat. Aquest armat amb espasa, mentre que David, amb una petita fona, i 5 pedres al sarró. No s'havia tret encara Goliat l'espasa de la seva beina quan David amb més llestesa que ell engegà la fona tocant-lo del front i caient tot seguit a terra sense sentits. Llavors David agafant la seva pròpia espasa li tallà el cap mostrant-lo als filisteus que s'escaparen horroritzats, obtenint així els israelites una sorollosa victòria. David al cap d'alguns anys fou proclamat rei, el qual manà molt bé. Demés escriví varis llibres, sobresortint entre altres, els «Salms», els quals cada dia els sacerdots tenen obligació de resar-ne una part.

Antoni Prat

CRÓNICA PARROQUIAL

Festes nadalenques. — Era el dia 24 del mes passat, vigília del Nadal, quan les campanes de la nostra església anunciaven ja als feligresos la festivitat de l'endemà. A dos quarts de sis del matí es resaren les tradicionals Maitines i a les sis, el nostre benivolgut senyor Rector, començava a celebrar la típica «Missa del gall». En aquest religiós acte s'estrenà, pel cor de fejecistes de la parròquia, la «Missa Brevis», a dues veus, de Sancho Marraco, i a l'acte de l'adoració el «Quem vidistis pastores», motet nadalenc, acompanyats pel seu consiliari Mossèn Josep Bonada. A l'ofici de les deu, les Filles de Maria cantaren la missa, juntament amb uns quants motets propis de la diada. A la funció de la tarda, dedicada a l'Infant Jesús, hi assistí bastanta gent, sobretot mares amb la quitxalla.

A les quatre de la tarda, del dia de Sant Esteve, el grup fejecista «Sempre Millor» i avantguardista «Cultura» representaren *Els Pastorets* i acte seguit s'estrenà la divertida sarçuela *Els dos didots*.

Per la diada dels Reis el grup coral dels fejecistes tornà a cantar en la missa de vuit la «Missa Brevis» i a l'ofici el cor de Filles de Maria la de la Mare de Déu de Núria amb uns quants motets a l'ofertori i al final. A la tarda es repetiren *Els Pastorets* i *Els dos didots*, apareixent, en acabar la primera representació, els tres Reis de l'Orient, els quals repartiren caramels al públic.

—
Moviment parroquial del finit any 1935. — Naixements: nens, 15; nenes, 13; total: 28. Defuncions: homes, 4; dones, 7; nens, 2; nenes, 2; total 15. Diferència a favor: 13. Casaments: 11.

—
Mort sentida. — El dia 9 del corrent morí cristianament i després d'haver rebut els Sants Sagraments la senyora Rosa Sistachs (a. C. s.), esposa d'en Jaume Soldevila, President de la M. P. F. d'aquesta localitat. A l'acte de l'enterrament hi assistí una nodrida representació de nens i nenes. Recomanem als lectors vulguin tenir present l'ànima de la difunta en llurs oracions.